

Efter Enhedslistens opfattelse bidrager den danske regering ikke til den internationale kamp mod terrorisme ved udsendelse af og forlængelse af 510 danske soldater til Irak. Hvis der er terrorisme i Irak nu, ja så er den kommet der i kraft af den amerikanske besættelse, medmindre vi taler om Saddam Husseins terrorisering af sin egen befolkning.

Hvis USA havde spillet ud med planer og konkrete tiltag, som gjorde det muligt for irakiske arbejdere, ingeniører m.fl. at sætte gang i projekter og en irakisk organisering og genopbygning af det krigs- og sanktionsødelagte samfund, så ville det måske have set anderledes ud for besættelsesmagten. Så ville der ikke have været den grobund, som der nu er, for modstand mod USA. Men det amerikanske militær har også haft en mildest talt uheldig hånd over for mange irakere. Ved den måde, de håndterede protestdemonstrationer, ved vilkårlige og diskriminerende militære indgreb, ved skydning af uskyldige irakere osv.

At den amerikanske hær har opført sig brutalt og mishandlet civile, skudt uskyldige osv. kommer til udtryk i, at den amerikanske militære generalstab ifølge en forsideartikel i The Guardian den 26. november 2003 foreløbig har udbetalt erstatninger til familier m.v. af efterladte irakere på 1.5 mio. dollars. Ifølge artiklen i The Guardian har en lang række irakiske familier klaget til de amerikanske myndigheder over, at amerikanske soldater har dræbt eller såret familiemedlemmer, har ødelagt eller fjernet personlige ejendomme m.v. Men det har ikke kunnet lade sig gøre at anlægge sag ved irakiske domstole mod amerikanske soldater for ulovligt at have dræbt pårørende, da den amerikanske besættelsesmyndighed har udstedt et direktiv om, at de irakiske domstole ikke kan indlede anklager eller høringer om sådanne sager. Ifølge artiklen i The Guardian har de amerikanske myndigheder etableret denne praksis med at udbetale erstatninger, fordi de ikke vil have retssager, de vil ikke give undskyldninger for de sager, de udbetaler erstatninger for. Sådant en praksis er jo ikke fremmede

for en irakisk positiv opfattelse af den amerikanske besættelsesmagts tilstedeværelse og praksis.

Men det er nok symptomatisk for USA, at dets hær og flyvevåben er glimrende egnet til at føre krig, at udslette/eliminere en fjende, men ingen erfaringer har i forhold til en efterkrigssituation, hvor en genopbygning skal finde sted. Der forelå simpelthen ingen planer for denne situation, som bare tilnærmelsesvis tog højde for den irakiske virkelighed.

Det virker heller ikke fremmede for situationen, at USA, der kun skulle være der for at hjælpe Irak i gang med en opbygning af et nyt samfund til gavn for irakerne selv, starter med at bevilge milliardkontrakter til amerikanske firmaer som oven i købet i mange tilfælde er pæne økonomiske bidragsydere og støtter til Bush og det republikanske parti og til andre udenlandske firmaer, hen over hovedet på irakerne. USA kommer således til at fremstå som utroværdige, når de giver kontrakter og indgår aftaler med amerikanske arbejdere og eksperter, selv om der findes irakere som sagtens kunne påtage sig arbejdet, og hvor det tillige ville have en vigtig økonomisk såvel som politisk funktion at inddrage irakerne og i langt højere grad gøre dem ansvarlige for at opbygge deres eget samfund.

Opsummerende må Enhedslisten konstatere, at den amerikanske militære praksis og besættelsesadministrationens civile økonomiske, sociale og politiske praksis i sig selv er med til at udvikle en modstand mod besættelsen, og de danske soldater indgår i denne sammenhæng. Vi må konstatere, at den danske regering ingen kritik har af denne situation, og Enhedslisten kan ikke stemme for en forlængelse af de danske soldaters tilstedeværelse i Irak på disse betingelser.

Tjóðveldisflokkurinn og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.